

عنوان مقاله:

بررسی نقش مشارکت اجتماعی در زیست پذیری شهرها (نمونه موردی: شهر زاهدان)

محل انتشار:

فصلنامه آینده پژوهی شهری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

صدیقه سرگلزایی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

زهره هادیانی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

سجاد قاسمی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

دیمین کاشفی دوست - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

سجاد پودینه - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

زیست پذیری به یک سیستم شهری که در آن به سلامت اجتماعی، کالبدی، روانی و ارتقاء کیفیت زندگی همه ساکنانش توجه شده است، اطلاق می شود. از طرفی موضوع مشارکت شهروندان در توسعه اقتصادی و اجتماعی شهرها که از چند دهه قبل در بررسی ها و برنامه ریزی های توسعه شهری مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین جامعه ای زیست پذیر خواهد بود که به نیازهای افراد آن جامعه اعتنا دارد و به خواسته های آن ها احترام می گذارد و از مشارکت شهروندان در امور شهر غافل نمی ماند. هدف مقاله حاضر شناخت ارتباط بین مشارکت اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های سرمایه اجتماعی با زیست پذیری شهری می باشد. برای نیل به این هدف از روش توصیفی- تحلیلی و از نوع پیمایشی و برای جمع آوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده های تحقیق از نرم افزار Spss، Gis، super decision بهره گرفته شد. جامعه آماری شامل شهروندان مناطق پنج گانه زاهدان می باشد که ۳۸۴ نفر از ساکنان با روش نمونه گیری طبقه بندی شده توام با تصادفی سیستماتیک انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. نتایج حاصل از آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان دهنده همبستگی بالا بین مولفه های مشارکت اجتماعی و ابعاد زیست پذیری اجتماعی در مناطق پنجگانه شهر زاهدان می باشد که این امر بیانگر این مطلب است که هر چقدر مشارکت اجتماعی در بین شهروندان شهر زاهدان بیشتر باشد این شهر از نظر زیست پذیری اجتماعی در وضعیت بهتری قرار دارد. همچنین رتبه بندی مناطق شهر زاهدان بر اساس شاخص های زیست پذیری با مدل Copras و آزمون کروسکال والیس نشان می دهد که منطقه ۱ به عنوان یک منطقه کمابیش نوساز با توزیع متناسب کاربری اراضی و امکانات تفریحی و رفاهی، مشارکت و همبستگی بالای شهروندان، دسترسی مناسب به خدمات آموزشی و مراقبت های پزشکی، امنیت فردی و اجتماعی نسبتا خوب به عنوان مطلوب ترین منطقه زاهدان و منطقه ۳ با بافت اسکان غیررسمی و آشفته، کمبود امکانات تفریحی، بهداشتی و پزشکی، امنیت پایین و نبود مشارکت بین شهروندان این منطقه محروم ترین و نامطلوب ترین منطقه به لحاظ زیست پذیری اجتماعی می باشد.

کلمات کلیدی:

زیست پذیری اجتماعی، مشارکت اجتماعی، مناطق شهری، زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311248>

